

Longo maï

Leven in Longo maï

We leven in een tijd waarin we overspoeld worden met informatie, waarin digitale sociale netwerken niet meer weg te denken zijn, waarin razendsnel over de hele wereld contacten zijn gelegd. Dat werpt ook vragen op. Wat doen we eigenlijk met al die informatie? Hoe vaak hebben we nog direct contact met elkaar? Hoe diep gaan onze relaties? In hoeverre staat een ieder er alleen voor? Wat doen we met het groeiende gevoel van sociale onzekerheid, dat politiek vooral tot uiting komt in een ruk naar rechts?

Het heeft volgens ons geen zin naar een of ander ideologisch antwoord te zoeken. We kunnen alleen berichten over onze manier van samenleven en de ervaringen die wij daarmee opdoen. In onze coöperaties leven wij - vrouwen, mannen en kinderen - elke dag een stukje autonomie. We werken, eten, leren, lachen en huilen met elkaar. 'Er is plaats voor mensen die met elkaar willen delen en elkaar willen helpen', zo zou ons motto kunnen zijn. Geen zin in eenzaamheid en sombere perspectieven. Liever creatief bezig zijn, met meerdere generaties het leven delen en onze krachten inzetten om muren in beweging te krijgen. Dat zijn de muren van de reeks bouwconstructies die we in de loop der jaren collec-

tief hebben opgetrokken. Maar dat zijn ook de symbolische muren, opgetrokken door politieke instanties en het multinationale bedrijfsleven: de muren die gefundeerd zijn op de dominantie van centrale industriële systemen, waarin geen ruimte is voor andere levensvormen en idealen.

De onverzettelijke utopie van de Longo maï-pioniers uit de jaren zeventig is ons bijgebleven. We krijgen steun van jonge mensen die tegen het onrecht in de wereld rebelleren en zich met alle kracht willen inzetten voor het idee van solidariteit, voor openheid ten opzichte van de wereld en voor de strijd voor een rechtvaardige maatschappij. Met eigen projecten en steun aan andere initiatieven zoeken we steeds naar nieuwe wegen. Zelforganisatie, zelfvoorziening en collectief bezit staan centraal. We zetten eenvoudige en verantwoorde technologieën in, we proberen zo veel mogelijk zelf te bouwen en we gebruiken duurzame energiebronnen voor kleinschalige installaties. Wederzijdse hulp en een grote openheid 'naar buiten' zijn belangrijk. Openheid ten opzichte van de lokale handwerkers, vakmensen, boeren en boerinnen in de streken rond onze coöperaties. Openheid ten opzichte van jonge mensen die op bezoek komen en aan wie

we, in eigen regie, talrijke opleidingen aanbieden. Deze open ontvangst is altijd een belangrijke bouwsteen van onze beweging geweest. Openheid ook tegenover andere culturen, door zelf een project te beginnen of hulp te bieden aan bestaande projecten in dunbevolkte randgebieden, in crisis- of oorlogsgebieden over de hele wereld...

Bij het leven in Longo maï horen ook gezelligheid, plezier en genieten. De feesten in het amfiteater van Grange neuve staan in de streek bekend om de fijne sfeer. Ook in de andere coöperaties vinden feesten en culturele evenementen plaats, waar gasten altijd welkom zijn. Zulke gedeelde momenten zijn enorm belangrijk en als we terugkeren naar onze dagelijkse activiteiten en ons gemeenschappelijk sociale leven hebben we het gevoel, dat er aan dit leven nooit een einde zal komen. Zo blijft Longo maï trots haar Provençaalse naam dragen, die betekent 'dat het lang mag duren...!'

Longo maï, hoe functioneert dat...

De beweging Longo maï is een netwerk van tien zelfgeorganiseerde coöperaties die in Frankrijk, Oostenrijk, Duitsland, Zwitserland en Oekraïne liggen. Hier leven rond tweehonderd volwassenen en hun kinderen, afkomstig uit zo'n twaalf landen. De eerste coöperatie werd in 1973 opgericht op een braakliggende heuvel van 300 ha in de buurt van Forcalquier in de Franse Provence. De coöperaties zijn gebaseerd op landbouw, veeteelt, tuinbouw, ambacht, verwerking van landbouwproducten en de directe afzet hiervan. De inkomsten gaan in een gemeenschappelijke kas waaruit het leven in de coöperaties en de persoonlijke behoeftes worden gefinancierd. Niemand krijgt een loon en iedereen geeft wat zij/hij kan en neemt wat zij/hij nodig heeft. Op deze manier wordt het dagelijkse leven vooral bepaald door wederzijdse hulp en solidariteit.

Elke coöperatie beheert zichzelf. Beslissingen worden lokaal genomen op basis van consensus. In alle coöperaties vindt op z'n minst

eenmaal per week een vergadering plaats. Projecten, initiatieven en acties die heel Longo maï betreffen, komen op de intercoöperatieve bijeenkomsten ter sprake, die twee keer per jaar plaatsvinden. Enkele commissies zijn voor bepaalde domeinen verantwoordelijk en komen meerdere keren per jaar bij elkaar, zoals de commissie financiën, de commissie landbouw en de commissie politiek. Daarnaast zijn er nog veel gelegenheden elkaar te ontmoeten tijdens grote evenementen in de coöperaties. Zo vinden er elk jaar meerdere houthakkerskampen plaats en cursussen schapen scheren en wol sorteren. Ook bij grote bouwwerkzaamheden, bij het snoeien en oogsten van de druiven of voor een paar weken confectie in de spinnerij komen mensen uit alle coöperaties helpen. Deze manier van werken stimuleert het wederzijdse begrip en dat heeft een positieve invloed op het geheel.

Het grondbezit van de coöperaties is verenigd in de stichting 'Europees Landfonds' en wordt collectief beheerd. Speculatie is uitgesloten en het gehele eigendom staat ter beschikking van de komende generaties.

De vereniging Pro Longo maï Zwitserland en de Stichting Pro Longo maï Nederland zijn beide een ANBI en onderhouden de relaties met de vriendenkring, die onze projecten en solidariteitscampagnes financieel en praktisch ondersteunt. Deze steun stelt ons bovendien in staat talrijke jongeren op te nemen die Longo maï willen ontdekken, een beroep willen leren, tijd nodig hebben zich te oriënteren of ideeën willen opdoen hoe ze op een andere manier hun leven kunnen inrichten. We ontvangen natuurlijk ook regelmatig mensen uit andere landen en culturen en maken deel uit van solidaire netwerken in de regio's waar we zijn gevestigd.

Zoals alle mensen worden ook wij in Longo maï een stukje ouder. Gelukkig beschikken we over een stabiele basis van jongere mensen, zodat in de meeste coöperaties nu drie generaties het leven met elkaar delen.

Dat beïnvloedt ons elke dag. We willen niemand isoleren en zien het oud worden liever als een kans dan als een probleem. Niemand gaat met pensioen. Iedereen kan een plaats en een activiteit vinden die bij hem of haar past.

Dit proces brengt veel discussies met zich mee en opent nieuwe perspectieven. Dagelijkse bezigheden krijgen een andere vorm als ervaren mensen in plaats van zwaar lichamelijk werk te verrichten hun energie steken in kennisoverdracht en politieke actie.

Met meerdere generaties leven betekent ook andere behoeftes hebben, bepaalde muziek afschuwelijk vinden, niet dezelfde politieke analyses delen, onenigheid hebben over opvoeding of huishouding, op verschillende manieren feest vieren. Conflicten horen erbij en de oplossingen liggen niet altijd voor de hand. Uiteindelijk blijkt vaak dat we dwars door alle generaties allemaal even koppig zijn en dat we dus gewoon niet opgeven.

De laatste jaren praten we veel over hoe we met meerdere generaties een stabiele, duurzame levensvorm kunnen vinden. Hoe

kunnen we leven zonder de oudsten en de jongsten aan de kant te zetten, zonder de middelste generatie met verantwoordelijkheden te overladen – dat zijn kernvragen voor de toekomst van Longo maï en die van onze hele maatschappij. Om nieuwe

wegen te vinden, rekenen we veel op de open dialoog met elkaar, op de nieuwsgierigheid van allen, op wederzijds respect en op de ervaring, dat bij een ontmoeting tussen generaties altijd nieuwe perspectieven ontstaan.

Van nul tot oneindig

Van schaap tot sok

In alle coöperaties proberen we de verschillende productieketens van begin tot eind te vervolmaken. Een van de voorbeelden hiervan is de wol, vanaf het schaap tot aan de trui of sok, via het schapen scheren, het sorteren, het wassen, het spinnen en de confectie. Het begint bij de schapenteelt die in bijna alle coöperaties te vinden is. In alle landen hebben we die schaapsrassen gekozen die het meest aangepast zijn aan het lokale klimaat en de vegetatie. Ook de wolkwaliteit speelde in deze keus een rol. Sinds 1977 houden we op de boerderij Pigeonnier in de Provence elk jaar een cursus schapen scheren en wol sorteren. In veertig jaar werden zo ongeveer 500 mensen opgeleid die in heel Europa - en tot in Nieuw-Zeeland - deze oude ambacht uitvoeren. Op de Hof Ulenkrug in Mecklenburg-Vorpommern vindt een soortgelijke cursus plaats met elk jaar tien tot twaalf deelnemers. De Longo maï-spinnerij in Chantemerle in de buurt van Briançon is een van de laatste wolspinnerijen in de Alpen. Elk jaar wordt hier de wol van ongeveer 11000 schapen verwerkt tot truien, hemden, stof, dekens en breiwool, die worden verkocht op de markten in de streek en op de kerstmarkten in Zwitserland. In de loop der jaren hebben we de werkzaamheden in de spinnerij aangepast aan het sei-

zoensritme van de andere coöperaties. De schapen worden in het voorjaar geschoren, het wolwassen vindt plaats in de zomer. In de herfst en de winter, als het er in de landbouw rustiger aan toe gaat, gaan we kaarden en spinnen. Dan draaien ook de weefstoelen en de brei- en naaimachines op volle toeren. Ongeveer dertig mensen uit alle coöperaties werken mee in de spinnerij of in het naaiatelier op de Pigeonnier.

Het netwerk ATELIER dat in de spinnerij is opgericht, verbindt talrijke schaap- en wolliefhebbers over de hele wereld. Ze zet-

ten zich in voor het behoud van kleinschalige spinnerijen en voor de verwerking van regionale wolsoorten.

Ook andere productieketens hebben we van begin tot eind in de hand. Op onze coöperaties verbouwen we groente en fruit, dat op de Mas de Granier wordt ingemaakt als marmelade en ander broodbeleg, soepen en sausen. Ook de tarwe wordt op de coöperaties zelf gemalen en verwerkt tot brood en pasta. De eigen zaaigoedvermeerdering sluit de kringloop in de productie.

Onverzettelijk zaad

Groente- en graanteelt zijn belangrijke steunpilaren van onze coöperaties. Bij het dagelijkse werk op de velden kwamen we er al snel achter dat zaaigoed uit de groothandel niets met duurzaamheid heeft te maken en dat we als boeren ons vermogen verliezen zelf zaaigoed te telen. Voor het overleven van kleinschalige landbouw is het nodig de kunst van de zaaigoedproductie te beheersen en overall zaaigoed te verbreiden dat vrij kan worden verbouwd en vermeerderd. Dat klinkt eenvoudiger dan het is, want de lobby van zaaigoedleveranciers en chemische concerns probeert elke keer weer de politiek te beïnvloeden om deze vrije teelt en ruil van zaaigoed aan banden te leggen.

Als eerste begonnen we zelf met de zaaigoedteelt van groenten en kruiden in enkele coöperaties. We zoeken vooral naar rassen die regionaal goed aangepast zijn. Ook bij de graanteelt hebben we gezocht naar oude, sterke rassen, die zonder kunstmest en bestrijdingsmiddelen een gezonde oogst kunnen opleveren. Beetje bij beetje hebben we zo geleerd zelf ons zaaigoed te produceren. Snel hadden we ook genoeg voorraad om een deel weg te geven of te ruilen. De zadenruilbeurzen, die mede door ons toedoen nu overall in Europa te vinden zijn, zijn uitstekende gelegenheden regionale soorten te ruilen of ook eens te proberen of een Franse soort in Noord-Duitsland groeit of omgekeerd. Intussen steunen we ook een zaaigoednetwerk in Colombia en een project in Libanon dat zaaigoed voor Syrië en Syrische vluchtelingenkampen produceert.

Op enkele coöperaties hebben we voor het dorsen, reinigen, sorteren en opslaan een eigen infrastructuur gebouwd die ook door boeren en tuinders in de streek wordt gebruikt. De grote collectie aan zaadvaste groenterassen in Treynas en de Mas de Granier en aan tarwerassen op Hof Ulenkrug staan eveneens andere zaaigoedtelers ter beschikking.

Een centrale vraag is hoe we de vakkennis voor zaaigoedteelt kunnen verbreiden om de afhankelijkheid van de transnationale zaaigoedconcerns te minimaliseren. Om een antwoord op deze vraag te geven, hebben we de pedagogische film 'From Seed to Seed' gemaakt. In de film wordt uitgelegd hoe de zaaigoedteelt van 32 soorten groenten functioneert. De film op 4 DVD's duurt in totaal zeven uur en is verdeeld in meerdere modules, die onafhankelijk van elkaar kunnen worden bekeken. De film is als DVD in het Frans, Engels, Duits, Portugees en Spaans verschenen. Een Arabische versie is op internet beschikbaar. (seedfilm.org)

Zo hebben we onze eigen manier gevonden ons voor deze zaak in te zetten. Een andere stap om tegen de negatieve werkwijze van de agrarische industrie te ageren, was onze deelname aan het internationale Monsanto-Tribunaal. Dit initiatief van particulieren en maatschappelijke organisaties wijst op de schending van de mensenrechten door het concern en wil dat ecocide internationaal als misdrijf wordt erkend. Het tribunaal vond in oktober 2016 in Den Haag plaats en heeft op verschillende continenten mensen gemobiliseerd die elkaar nu solidair ondersteunen, vooral in de strijd tegen de nefaste gevolgen van de inzet van het bestrijdingsmiddel glyfosaat.

Treynas

Chanéac, Ardèche, Frankrijk

De coöperatie bezit meer dan 200 hectare, waarvan 100 hectare bos zijn. Op de weiden grazen schapen, koeien en werkpaarden. De landbouw, tuinbouw en veeteelt dienen voornamelijk de zelfvoorziening van de rond vijftien volwassen en kinderen op de boerderij. De belangrijkste activiteiten draaien om het hout: houtvesterij, vooral in het bos 'la Grangette', zagerij met een mobiele zaag, timmerwerk en schrijnwerk. De groep zet zich speciaal in voor een duurzame manier om het bos te bewerken. Ze biedt cursussen aan over houthakken en hout slepen met paarden.

Mas de Granier

St. Martin de Crau
Bouches du Rhône, Frankrijk

In de Crauviakte tussen Marseille, Arles en Avignon is de Mas de Granier een echte oase in een politiek ongestuurd en ecologisch vervuild milieu. De vijftien bewoners verbouwen biologische groenten en verwerken groente en fruit in een inmaakkeuken tot houdbare producten voor de verkoop. Deze inmaakkeuken wordt ook door een aantal boeren en tuinders uit de streek gebruikt. Op zeven hectare wordt graan verbouwd, dat wordt verwerkt tot brood en pasta. Pluimvee, varkens, olijven en honing dienen voornamelijk de zelfvoorziening. Dankzij de irrigatiestructuur in deze streek groeit hier gras van grote kwaliteit en diversiteit en dat levert het bekende 'hooi van de Crau' op. De schapen uit Limans profiteren hiervan, de rest wordt verkocht.

La Cabrerie

Vitrolles en Lubéron, Frankrijk

De wijncoöperatie van Longo maï bezit twintig hectare. Op tien hectare groeien verschillende soorten druiven. Hier wordt rode en witte biologische wijn geproduceerd, een deel als 'natuurlijke wijn' en druivensap. De groep is de laatste jaren gegroeid en er leven nu twaalf volwassenen. Ook hier is gekozen voor een meer gediversifieerde landbouw met een productie van graan voor de broodbakkerij, fruit en groente, geitenkaas en olijfolie. De groep verbouwt ook planten die worden gebruikt om de wollen sjaals te verven die in het textielatelier in Limans worden gemaakt. De wijn wordt verkocht op regionale markten, op jaarmarkten en op bestelling.

Le Montois

Undervelier, Jura, Zwitserland

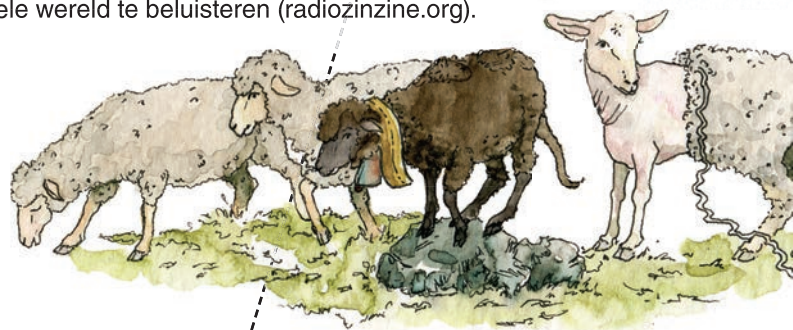
De boerderij Montois ligt midden in elf hectare groene bergweiden en een stuk bos. De ongeveer tien bewoners bedrijven een gediversifieerde kleinschalige landbouw met een grote moestuin, fruitbomen, bessenstruiken en aardappelteelt. Een schaapskudde van dertig dieren, varkens, kippen en bijen horen eveneens bij het bedrijf. Belangrijk is ook het plukken en verwerken van de vele wilde kruiden die in het gebied te vinden zijn. Een waterturbine en zonnepanelen voorzien de boerderij van stroom en warm water. Het overschot aan producten wordt op regionale markten verkocht.

Radio Zinzine

Coöperatie in Limans

De vrije radiozender bestaat sinds 1981. Hier zijn de stemmen te horen van de coöperatielieden en van talrijke mensen uit de omgeving en van verder weg. De radio zendt uit van Marseille tot Briançon, maar is ook via internet in de hele wereld te beluisteren (radiozinzine.org).

Grange Neuve, Pigeonnier, St. Hippolyte

Limans, Alpes de Haute Provence, France

De oudste en grootste coöperatie omvat met de drie wooncomplexen rondom de ha land. Ongeveer honderd mensen van alle leeftijden delen hier hun dagelijkse leven. Grange neuve beschikt over de nodige infrastructuur met een collectieve keuken en een grote eet- en vergaderruimte. De activiteiten weerspiegelen streven naar zelfvoorziening: akker- en tuinbouw, veeteelt, fruitteelt, zaai- en productie, graanmalen en broodbakken, kaas maken, verwerking van vruchten, groente, medicinale kruiden en vlees, textielproductie, houthakken, bouw- en schrijnwerken, metaalverwerking, repareren van landbouwmachines en auto's. Deze bezigheden bepalen met de permanente ontvangst en opleiding van nieuwelingen en met de talrijke bijeenkomsten en feesten sinds meer dan veertig jaar het actieve leven van deze coöperatie.

Het Longo maï - huis

Bazel, Zwitserland

In Bazel is de beweging Longo maï ontstaan en tot op de dag van vandaag is deze stad een knooppunt gebleven tussen de verschillende coöperaties en de vrienden van Longo maï. De kleine basisgroep in het kantoor zorgt met wisselende hulp vanuit de coöperaties voor de administratie en de financiering van nieuwe projecten. De infrastructuur biedt ook genoeg ruimte voor bijeenkomsten van coöperatieleden die zich hier samen willen beraden over de ontwikkeling van het netwerk.

Berlijn

Kiev

Wenen

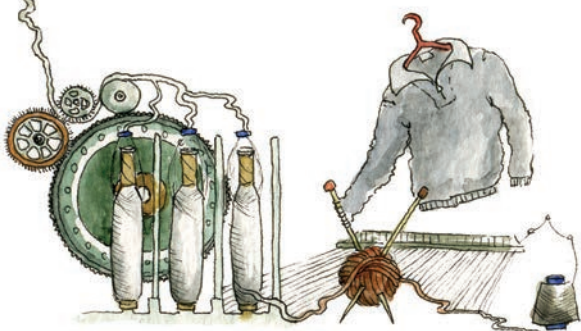
Vakantiedorp Les Magnans

Pierrerue, Alpes de Haute Provence, Frankrijk

Le Magnans is een mooi klein dorpje, dat midden in de Provençaalse heuvels ligt. Een groep mensen van de coöperatie in Limans zorgt voor het onderhoud en de verhuur van de huisjes. Hier kunt u vakantie houden, bijeenkomsten organiseren, cursussen aanbieden. Voor meer informatie: auxsaisons.free.fr.

te

300
elijkse
ctieve
n het
oed-
chten,
en,
uto's.
jon-
jaar

Hof Ulenkrug

Stubbendorf, Mecklenburg, Duitsland

Longo maï heeft deze boerderij met 50 ha in het noordoosten van Duitsland enkele jaren na de val van de Muur kunnen kopen. Een oud en een nieuw huis bieden woonruimte en collectieve ruimte voor de dertig volwassenen en kinderen. Stallen, werkplaatsen voor hout- en metaalbewerking, een textielatelier, een bakkerij en een slachtruimte horen eveneens bij de infrastructuur. Hier worden graan, aardappelen en peulvruchten verbouwd, er is een grote moestuin en een boomgaard. Koeien, varkens, schapen en pluimvee zorgen voor vlees, melk, eieren en wol. De boerderij is gericht op zelfvoorziening en directe afzet van de overtollige producten in de streek en in Berlijn. Met werkpaarden en twee ossen wordt een deel van de grondbewerking gedaan, voornamelijk in de tuin en bij de aardappels. Deze dieren worden ook ingezet bij het houtslepen in de winter. Op de boerderij wordt een grote collectie graansoorten geteeld en vermeerderd. Zonnepanelen produceren de jaarlijks benodigde hoeveelheid stroom.

Zeleny Haj

Nizné Selisjtsjé, Transkarpatië, Oekraïne

Longo maï heeft ter plaatse een aantal projecten geïnitieerd die nieuw leven in het leeglopende dorp hebben gebracht. Met onze steun werden er een kaasmakerij en een groot gastverblijf gebouwd. Ook werd het culturele centrum gerenoveerd zodat het mogelijk werd de cultuur in dit dorp in ere te herstellen. De ongeveer tien Longo maï-bewoners hebben een kleine boerderij met varkensteelt en vleesverwerking, maken kaas, produceren appel- en groentesappen, geven cursussen theater en hebben de muziekgroep 'Hudaki' opgericht. Ze nemen actief deel aan een netwerk voor het behoud van de kleinschalige landbouw in de streek.

Hof Stopar

Eisenkappel, Karinthië, Oostenrijk

De bergboerderij Stopar bezit 17 ha bos en weiden en ligt aan de Sloveense grens. Vanaf het begin zetten de bewoners zich in voor de rechten van de Sloveense minderheid en voor een sociaal actief lokaal leven. Zo richtten ze met andere bergboeren het netwerk 'Coppla Kaša' op. Ze begeleiden eveneens de ontvangst van vluchtelingen in deze afgelegen streek. Op de boerderij wordt een geiten- en schaapskudde gehouden. Andere activiteiten zijn bijenteelt, groenteverbouw, verwerking van bergkruiden en bosbouw. Een klein vakantiehuisje wordt regelmatig verhuurd.

Spinnerie van Chantemerle

St. Chaffrey, Hautes-Alpes, Frankrijk

In de historische textielfabriek, een van de laatste spinnerijen in de Alpen, verwerken we de wol van de Longo maï-schapen en andere schaapskudden tot breiwaar en stoffen. De wolproducten worden direct in de fabriekswinkel, op regionale markten of op vakbeurzen in Frankrijk, Italië en Zwitserland verkocht. In de spinnerie is ook een informatiecentrum over de grondstof wol gevestigd dat cursussen aanbiedt. De onlangs gerenoveerde waterturbine voorziet de spinnerie van stroom, het overschot wordt teruggeleverd aan het stroomnet.

Het bos en het hout

Het bos is een eeuwige bron van leven. Het ademt, geeft energie en is de onontbeerlijke long van onze planeet aarde. We werken in het bos altijd met respect voor dit speciale ecosysteem en geven voorrang aan een grote diversiteit aan planten en dieren. Bij ons is geen kaalslag te vinden, geen industriële aanplant met één soort, geen enorme houtkap- en transportmachines die alles op hun weg kapot maken. Om het hout uit het bos te halen, gebruiken we eerder eenvoudige en stille methodes. Met paard en kabel is elke houtkap te beheersen. We halen niet meer uit het bos dan er jaarlijks kan bijgroeien. Op onze eerste coöperatie in Limans staan 200 ha bos. Het was een arm mediterraan bos, waar vooral donzige eiken groeiden. De eerste taak was te proberen van het eerder struikachtige landschap een echt bos te maken, het kreupelhout te beperken, zeldzame bomen vrij te maken, de mooiste nagroei te stimuleren. Kort en goed, deze mooie heuvel weer nieuw leven in te blazen. In de loop der jaren ontstonden de andere coöperaties in de Ardèche, in Oostenrijk, in de Oekraïense Karpaten en in Oost-Duitsland. Op al deze plaatsen hebben we direct met het bos te doen. We sloten vriendschap met andere bosliefhebbers, die hun kennis en hun dromen met ons delen.

Met het bos en het hout zijn heel wat beroepen verbonden. Het onderhoud van het

bos en het houtkappen, het hout slepen met de paarden, het zagen, opslaan en drogen van planken en balken, het timmermanswerk en het schrijnwerk. Regelmatig vinden houthakkerskampen en cursussen in houtkappen plaats op de coöperaties Montois in Zwitserland, Treynas en Limans in Frankrijk, Hof Ulenkrug in Duitsland en Hof Stopar in Oostenrijk. In Treynas vinden de meeste cursussen plaats, onder andere ook over het houtslepen met werkpaarden. Met de koop van het bos 'La Grangette' in 2011 onderhoudt de groep in Treynas nu

100 ha bos. In deze coöperatie delen vrouwen en mannen met dezelfde rechten het werk in het bos en met het hout. Dat is in deze sector niet vanzelfsprekend en is ook bij andere houtvesters niet vaak te zien. Met de mobiele zaag kunnen we ter plaatse de stammen zagen. Het hout is voor een deel bestemd voor bouwwerkzaamheden in de andere coöperaties van Longo maï, een ander deel wordt verkocht of gebruikt bij opdrachten 'buitenshuis'. Een groot aantal mensen heeft in de loop der tijd geleerd hoe een dakstoel in elkaar te zetten is of hoe ramen en deuren worden gebouwd. Enkelen zijn nu op hun beurt leermeester geworden.

In 2008 werden we medeoprichters van het 'netwerk voor alternatieven in de houtvesting' (met de Franse afkorting RAF – Réseau pour les Alternatives Forestières). Het netwerk verenigt de vaak geïsoleerde enthousiastelingen voor bos en houtbe-

werking. Zo wordt de energie gebundeld om de drie grote prioriteiten van het netwerk te promoten: opleiding, bescherming van bedreigd bos en publieke informatie. In dit kader zijn we ook solidair met mensen die zich verzetten tegen grote, onnodige bouwprojecten die hele bossen en natuurgebieden dreigen te verwoesten. In Frankrijk is het bekendste voorbeeld daarvan de strijd tegen een nieuw vliegveld bij Nantes. In de Oekraïne verzetten bewoners in de Karpaten zich tegen een enorm toeristisch skiproject.

Over de grenzen heen

De mensen in Longo maï voelen zich betrokken bij de politieke, economische en sociale problemen in de wereld. Sinds de oprichting van de beweging zijn we met de ene na de andere actie bezig. Die richten zich op groepen mensen die te lijden hebben onder staatsgrepen, militaire conflicten, kolonialisme of totalitaire regimes.

We steunen daarbij diegenen die zich inzetten voor sociale rechtvaardigheid, de rechten van inheemse volkeren, rechtvaardige verdeling van land of acceptabele levensomstandigheden. Onze acties brachten ons al naar Chili, Nicaragua, Mexico, Colombia, ex-Joegoslavië, Oekraïne, Syrië, Afrika...

Na de val van de Muur richtten we eind 1989 het Europese Burgerforum (EBF) op om met mensen uit Oost-Europa een bredere basis te scheppen voor solidariteitsacties. In dit forum doen mensen binnen en buiten Longo maï mee.

In de daaropvolgende jaren organiseerde het EBF regelmatig grote internationale bijeenkomsten, waarvan de tot nog toe laatste in 2016 op onze coöperatie in Limans plaatsvond. Meer dan 400 politiek en juridisch actieve mensen luisterden naar ontelbare berichten over de politieke, sociale en ecologische omstandigheden in verschillende landen en continenten. In de discussies zochten we naar antwoorden op de toenemende beperking van onze grondrechten, op het gebrek aan een soci-

ale rechtspraak, op de speculatie met gemeentegrond en braakliggend landbezit, waardoor talloze mensen niet meer in hun levensonderhoud kunnen voorzien.

Meerdere malen per jaar komen de medewerkers van het EBF bij elkaar om de activiteiten in de verschillende landen te coördineren. Met het EBF steunen we initiatieven die duurzame veranderingen op gang brengen, aan de basis zelfgeorganiseerd zijn en verbonden zijn met andere soortgelijke initiatieven.

Het EBF wordt gefinancierd door particuliere giften en is onafhankelijk van openbare instellingen. Zo kunnen we informatie verspreiden, delegaties naar crisisgebieden zenden, ontvangststructuren voor vluchtelingen zonder papieren en

migranten opbouwen, juridische hulp betalen, activisten op alle mogelijke terreinen ondersteunen... De laatste jaren hebben Longo maï en het EBF veel samengewerkt met vluchtelingen. We steunen diverse initiatieven op de vluchtwegen, begeleiden mensen bij hun asielaanvraag, schep- pen lokale netwerken voor ontvangst van vluchtelingen en verbinden ons met zelf- georganiseerde bewegingen van migranten en vluchtelingen.

Ons netwerk van vrienden en bekenden is de afgelopen veertig jaar steeds groter geworden. Dankzij deze rijkdom kunnen we ons solidair engageren in alle hoeken van deze wereld, die helaas niet zo rond- draait als we graag zouden willen. We zijn gelukkig dat we deze betrokkenheid delen met ontelbare mensen, bewegingen, orga- nisaties en netwerken.

Andere projecten om ons heen

Finca Sonador, San José, Costa Rica

De Finca Sonador werd in 1979 door Longo maï opgericht als een zelfgeorga- niseerd opvangcentrum voor vluchtelingen uit Nicaragua. In de loop der jaren is het uitgegroeid tot een dorpsgemeenschap met 600 inwoners. Van de 900 ha land is 500 ha beschermd regenwoud. Het dorp beschikt over een school, een vereniging voor ecologisch toerisme en meerdere gemeentelijke instellingen en werkplaatsen. Een alternatief universitair instituut geeft in samenwerking met de universiteit van San José cursussen op alle mogelijke gebie- den. Koffieplantages en culturen voor de zelfvoorziening bepalen de landbouwac- tiviteiten in het dorp. De milieuvereniging UNAPRO verzet zich onder andere tegen de industriële verbouw van ananas die in deze streek de bossen en de gronden ver- woesten. De Finca laat zien dat leefbare ecologische en sociale alternatieven goed mogelijk zijn.

Moara Veche, Transsylvanië, Roemenië

Het project 'de oude molen' is sinds 2004 in het dorpje Hosman actief. De kleine Duits-Roemeense groep heeft onder an- dere een bakkerij opgebouwd die arbeids- plaatsen schept en het brood in de streek verkoopt. Het Zwitserse ministerie voor ontwikkelingszaken en Longo maï hebben meegeholpen een cultureel centrum op te bouwen. Een eveneens financieel gespon- sord tweejarig cursusprogramma in ver- schillende handwerken kon in de streek op grote belangstelling rekenen.

Mühle Nikitsch, Burgenland, Oostenrijk

Zeven jonge Oostenrijkers die al lang contact met Longo maï hebben, koch- ten in 2012 een oud molengebouw, 2 ha akkerland en 0,3 ha tuinland in het dorpje Nikitsch. Ze leven hier met el- kaar, delen de land- en tuinbouwac- tiviteiten en hebben in de molen een goede infrastructuur ingericht om grote groepen te ontvangen voor vergade- ringen, cursussen of leergangen. Ze zijn ook zeer actief in het kader van het Europese Burgerforum en organiseren bijeenkomsten en lezingen over vluch- telingen, migranten en seizoenarbeid, zaai- goed, productiecoöperaties...

Puebla de la Sierra, Spanje

Het collectief 'Los Apiquillos' bestaat sinds 2000 in dit dorpje op 1100 m hoogte in de bergen ten noorden van Madrid. Ze houden schapen en geiten en maken kaas en yoghurt. Het vlees van de lammeren, geitjes en varkens wordt verwerkt tot chori- zo en met de zuivelproducten verkocht aan geëngageerde groepen rond Madrid. Een oude imker uit het dorp heeft hun een vijf- tigtal bijenvolken gegeven en die leveren een uitstekende berghoning. Vanaf het be- gin bestaat er een intensieve uitwisseling tussen dit project en Longo maï.

Verfeil, Tarn en Garonne, Frankrijk

In dit dorpje met 350 inwoners lag het leven al een beetje stil door het massale wegtrekken van de jongere generatie. Een groep van tegen de dertig jongeren die met elkaar wilden leven, vond in dit dorp genoeg vestigingsmogelijkhe- den. Een deel van de groep komt uit de zoge- naamde tweede generatie van Longo maï, ze zijn bij ons geboren of als klein kind met hun ouders naar Longo maï gekomen. In het mid- den van het dorp hebben ze een groot huis met meerdere woningen gekocht en in een tweede gebouw een grote keuken en eetzaal ingericht. De hier beschikbare ruimte wordt gebruikt voor vergaderingen, cursussen en feesten. Ze be- werken zo'n dertig hectare grond, hebben een grote schuur voor de schapen en geiten en maken kaas. Een grote schrijnwerkerij, metaal- werkplaats, timmerwerkplaats en een garage maken het geheel compleet.

Andere projecten waarmee we samenwerken:

Notre Dame des Landes, Les Tanneries, Malhaussette, Kraken, Tarnac (Frankrijk); Cadj'Mat (Italië); Wieserhoisl (Oostenrijk); Terra y Libertad (Spanje).

Open deuren

Wie op zoek gaat naar een ander soort leven kan Longo maï tegenkomen. Elk jaar kloppen honderden mensen aan onze deuren en ontdekken bij ons een collectief leven, een utopie, een vastberadenheid de wereld een beetje beter te maken.

Er komen mensen die gewoon nieuwsgierig zijn, andere willen iets leren op het gebied van wolverwerking, biologische groenteteelt, zaaigoedproductie, werk met paarden, imkerij, radiotechniek... Weer anderen zoeken organisatorische, logistieke of juridische adviezen om een eigen project op te zetten. Studenten willen in het kader van hun studie sociologie of antropologie onze manier van functioneren analyseren. Veel van deze mensen brengen eigen talenten en kennis, verhalen en levensvreugde mee, waar wij weer uit kunnen putten.

Het is een complexe opgave zoveel verschillende mensen te ontvangen, te begeleiden en op te leiden. Alle betrokkenen moeten veel tijd en energie besteden voordat iemand zich thuis kan voelen in het vaak overvolle dagelijkse leven van een coöperatie. Het spreekt vanzelf dat het alleen lukt, als het kennismaken voor iedereen plezierig is.

We vinden het belangrijk onze collectieve manier van functioneren, onze ervaringen, onze kennis, onze vragen en onzekerheden met veel mensen te delen. Longo maï is geen model, maar laat wel zien dat alternatieve levensvormen in onze maatschappij mogelijk zijn.

Wild, heerlijk en gek

Met de wind in het haar, verlangen in de ogen, naar voren kijken, bruisende energie vinden bij anderen, nieuwe motivatie. Uit de weg ruimen wat ons onderdrukt, we voelen toch die kracht als van een oeroude boom uit de Karpaten. Ik tril onder de blik van mijn vrienden, die samen huizen hebben gebouwd, over een andere toekomst hebben gedroomd, een andere weg zijn ingeslagen, bouwstenen voor een verandering in de wereld hebben gelegd.

Hun aanwezigheid maakt me zeker, bevestigt mijn keuze, ik word rustig en voel me vrij. Deze vriendschappen zijn de basis, op weg naar een parelende toekomst. Heerlijk, maar ook gek! Onze weg ontstaat onder onze voeten. Het wilde, onstuimige dier in me probeert de energie te bundelen om dit grote avontuur te kunnen leven. Longo maï, de vreugde, de actie, de solidariteit die me sterk maakt. Ik zal nooit vergeten hoe zwak ik me vaak gevoeld heb, hoe zwak die wereld vol beton eigenlijk is, percelen met afbrokkelende muren.

Ik heb mijn rugzak in Longo maï neergezet, hier wil ik een ander leven leiden. Ik ben niet meer alleen, niet meer eenzaam in deze ondoordringbare woestenij. Onze blikken kruisen zich, een oogopslag, we herkennen elkaar. Het is niet belangrijk wanneer de volgende dag aanbreekt, de utopie blijft. Ze verleidt ons de bekende wereld achter te laten en een betere wereld te zoeken.

Vale, Sylvia, Katrin en Julie

Colofon

Contactadres:

Stichting Pro Longo maï
Polanenstraat 79

1013 VS Amsterdam

Tel. 06 28 45 17 62

IBAN: NL86INGB0000314983

info@longomai.nl - www.longomai.nl

Redactie: Julie Bigot, Bertrand Burolet,

Max Dautel, Katharina Morawietz

Poster: Maria Pinke, Johann Rigolet

Photos: C 2018

Nederlandse uitgave: Ieke Dekker

Druk: Druckwerk 14, Dargun